

[Lenger]

kræves af f.eks. en læge eller en buschauffør. Men nej, sådan er det ikke.

Det forsøger socialdemokratiet at råde en lille bitte smule bod på, svarende til, at enhver også kunne fungere som læge eller buschauffør, men med den begrænsning, at man, når man én gang havde lavet en fejl, ikke skulle have lov mere, i hvert fald ikke de næste fem år. O.k., det er da bedre end ingenting, og vi synes, det er fornuftigt, hvad socialdemokratiet foreslår, men måske ikke ligefrem i denne konkrete udformning. Ideen derimod vil vi meget gerne være med til at tale om.

Vi ser nogle problemer i den konkrete udformning af forslaget. Det siger naturligvis sig selv, at vi, hvis vi i vores lovgivning vil have repressalier af denne karakter, også må sikre os imod omgængelighederne som f.eks., at den, der er fradømt retten til at udøve erhvervsvirksomhed, heller ikke skal kunne gøre det gennem en anden person. Det er også noget, som har givet anledning til problemer i Sverige, og forslaget indeholder også et forbud mod en sådan omgængelse. Det er vi umiddelbart tilfredse med.

Men vi har meget svært ved at se, hvordan man faktisk kan håndhæve dette forbud. Hvor ædelt formålet end er, har vi svært ved at forestille os, at det kan håndhæves, uden at der indføres kontrol med, hvad den fallerede kapitalist taler med konen om derhjemme i dobbeltsengen. Hele konstruktionen er jo i virkeligheden ikke mere værd end muligheden for at håndhæve dette forbud mod omgængelse, og her ser vi det første problem.

For det andet er vi betænkelige ved den foreslåede procedure, når en person skal fradømmes retten til at udøve erhvervsvirksomhed. Forslaget går ud på, at skifteretten ved dom skal afgøre, om en person er mistænkt for en strafbar handling. Det er en konstruktion, som er os inderligt imod, altså dette, at man skulle kunne få dom for, at man er mistænkt – oven i købet med ganske vidtgående konsekvenser. Vi er i det hele taget ikke meget for rettighedsfrakendelse, og jeg vil i den forbindelse tilføje, at selv de rettighedsfrakendelser, som man havde med i straffelovstiltægget i 1945, ganske kort tid efter blev taget op til meget grundig revision, fordi man fandt, at der her var tale om en ganske uhensigtsmæssig tillægsstraf.

Så hvor ædelt også dette formål end er, vil vi ikke have sådan nogle konstruktioner i vores retspleje. Jeg er opmærksom på, at hr. Ole Espersen præciserede over for hr. Bjørn Elmquist, at der er tale om et beslutningsforslag, men der står jo ikke desto mindre i beslutningsforslaget det, som jeg lige har refereret her.

Vores konklusion er derfor, at vi er meget velvillige over for ideen i forslaget. Vi vil også gerne være med til at tale med socialdemokraterne om, hvordan den kan udformes, men der er især de to problemer, som jeg har nævnt her, og som vi vil have en løsning på, før vi kan medvirke til at gennemføre noget i den retning.

Poulsgaard (FP):

Når man skal vurdere dette forslag, er det ordet misbrug, der falder én i øjnene. Det er et følelsesladet emne, men vi er da alle sammen imod misbrug. Går man imidlertid ud i det pulserende liv og ser, hvordan tingene foregår, er der jo, som det også ganske rigtigt blev sagt af den konservative ordfører, mange ting, der gør, at det går skidt. Det kan være ulykkelige sammentræf, det kan være nogle fjollede lovpakker, vi har vedtaget herinde, det kan være mindre forretningsdygtighed, det kan være sygdom i familien, og det kan være tusind andre ting.

Og så har vi jo nogle aviser, der har specialiseret sig i at forfølge den slags ting, så vi får en pressehetz mod den pågældende virksomhed, og hvad enten virksomheden er skyldig eller uskyldig, så er den sigtede dømt på forhånd. De, der skal træffe afgørelsen, er måske folk, der sidder i gode og sikre stillinger, og som aldrig selv har været udsat for det pres, det kan være at skulle skrabe pengene sammen til lønningsdagen, termin og den slags ting.

Der er så mange ting, der taler imod det foreliggende beslutningsforslag, at vi under ingen omstændigheder kan støtte det.

Maisted (FD):

Der har af stort set alle tidligere ordførere været fremført har været fremført en række argumenter, der gik ud på, at retssikkerheden led skade, hvis man gennemførte sådan et beslutningsforslag, og jeg kan heller ikke rigtigt forstå, hvorfor man skulle gå hen og